

Vzkriesený Kristus – radosť dobrých a postrach zlých

P. Malženický

18. apríla 2022 ✝ Cirkev



Zdroj: wikimedia commons

O Pánu Ježišovi sa dá povedať to, čo je napísané na hrobke cisára Barbarossu: „*Terror malorum, amor bonorum*“, že je postrachom zlých a slasťou dobrých. Ježiš Kristus je skutočne kráľom hrozným voči *svojim nepriateľom*, a je kráľom dobrotivým a láskavým voči *svojim priateľom*. To sa ukázalo v ten prvý veľkonočný deň pri jeho vzkriesení a to sa ukazuje odvtedy vždy a bude *sa ukazovať až do skončenia časov*. Lebo „*Kristus je*“, ako hovorí apoštol „*vždy ten istý – včera, dnes i na veky*.“

Kristus strachom naplňuje tých, ktorí sú proti Nemu a dá slasti, radosti tým, ktorí sú s ním. Rozjímajme dnes o tom! Uvidíme, že to sú pravdy, ktoré sa veľmi týkajú i nás a sú veľavýznamné *pre náš život i pre našu smrť*. Rozjímať budem:

- 1) že Ježiš Kristus vzkriesený, je postrachom zlých,
- 2) že Ježiš Kristus vzkriesený je slasťou dobrých.

Ad 1)

Ktorí sú teda tí zlí?

Sú to zlí duchovia v Pekle. V štyroch evanjeliách často čítame, ako sa báli Spasiteľa, keď ich vyháňal. Bedákali, ručali, prosili Ho, aby im bol milosrdným, aby ich netrápil. On však nedal sa uprosiť. O čo viac to muselo tak byť v deň vzkriesenia, keď On, ako „*náš žijúci Kráľ*“, „*z ríše mŕtvych vyšiel ako slávny Vítaz*“. Či sa vtedy nezatriasli piliere pekelné? Deň vzkriesenia bol ťažkým dňom pre Peklo, dňom hrôzy pre satana a jeho pekelných tovarišov.

Ale nepriateľov Krista nesmieme len tam dole medzi večnými plameňmi hľadať: bolo ich dosť, ba mnoho, aj hore na kruhu pozemskom; tam máme hneď strážcov pri hrobe! Ani oni neboli priateľmi! Pozrite si týchto ozbrojených mužov! Človek by si myslel, že oni len iným môžu naháňať strach, sami že sa báť nevedia. Teraz však prichádza to ráno Veľkonočné. Naraz ako blesk vyjde Spasiteľ a rozkáže svojmu anjelovi, aby sa ukázal strážcom: „*a jeho vzhľad bol ako blesk a jeho rúcho ako sneh a od strachu sa pred ním zdesili*

strážcovia a ostali ako mŕtvi“ (Mt 28,3–4) a tí pevní, silní, ozbrojení vojaci na hanbu utiekli. Hľa tu vidíme zase: Kristus je postrachom zlých.

A potom, keď strážcovia zvestovali veľkňazom a iným židom, ktorí Krista ukrižovali, že vstal z mŕtvych, veru ich čierne duše tiež strachom a hrôzou boli naplnené. Môžete si predstaviť ako boli naľakaní, keď sa už nádejali, že to s tým nenávideným Galilejčanom skončilo, keď sklonil hlavu a hľa, teraz tu stojí nepremožiteľný, živý, slávny ako Víťaz.

Všetci vtedajší nepriatelia Kristovi: Judáš, Annáš, Kaifáš, Pilát, kati a vojaci sú už v hrobách, ale Kristus žil ďalej a žije i dnes. Napriek tomu, že od tých dní znovu a znovu povstali noví nepriatelia zo všetkých krajov a končín sveta, napriek tomu, že všetky možné a nemožné zbrane použili proti Kristovi a proti jeho Cirkvi: klamstvo, osočovanie, posmech a keď bolo treba i meč, sekera, predsa Kristus žije ako slávny Víťaz. Jasne a čisto dnes zvoní Veľkonočné zvony po celom svete a z tisícich kazateľníc sa hlása dnes do všetkých krajov: „*Aleluja, Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych!*“ Pravda je a zostane pravdou: On naplní postrachom a do zúfalstva ženie svojich nepriateľov!

Má Kristus, má kresťanská viera ešte i dnes nepriateľov? Nájdú sa i dnes posmievачi a hanobitelia? Ó, nepýtajme sa dlho: svet je plný zúrivých nepriateľov Kristovho mena; nepriateľov Kristových nájdeme všade, aj medzi poprednými, aj – bohužiaľ – medzi pospolitým ľudom. Nepriateľ Krista a jeho náboženstva sa chce dnes všade dostať: do každého mesta, do každej dediny, ba do každého domu. Raz pošle svojich ľudí, inokedy zas časopisy a knihy.

Keď je niekto nepriateľom kresťanského náboženstva a Cirkvi, Svätého Otca a kňazov, môže sa mu napriek tomu zdanlivo viesť dobre. Ale je pravda, že hryzenie svedomia ho aj tak neminie. V tichých bezsenných hodinách ho navštívi upozornenie z večnosti a môže byť, že si zo všetkého nič nerobí. Ale počkajte len na ten veľký okamžik smrti! Hľa, vtedy naraz tu bude stáť Kristus a bude postrachom tej duši.

Opýtaj sa sám seba: Či chceš byť pripočítaný k nepriateľom Krista? Uváž, čo ich očakáva! Chceš zájsť tak ďaleko? Skutočne by si bol taký zaslepený, taký opovážlivý? Chcel by si spolupracovať s Kristovými nepriateľmi, alebo sa mu dobrovoľne sprotiviť smrteľným hriechom? Ó, to by ťa prišlo draho a ľutoval by si to dlho: celú večnosť!

Povedz: radšej chcem byť múdry, chcem sa zmiľovať nad svojou vlastnou dušou, chcem s ňou mať útrpnosť. Viem, na ktorú stranu sa mám pridať. Na stranu učeníkov a priateľov Ježiša Krista. Nechcem na tele i na duši pocítiť, čo to znamená: Kristus je postrachom svojich nepriateľov, ale radšej chcem skúsiť ako to je, keď je Ježiš Kristus slasťou, láskou svojich priateľov.



Zdroj: wikimedia commons

Ad 2)

Nepoznali by sme dobre Ježiša Krista, keby sme sa na Neho pozerali len z hrôzyplnej stránky: vidíme preto, že ten Vzkriesený je ku svojim samá dobrota a milosť. Aké plesanie musí nastať v skormútenej duši najčistejšej Panny, keď Vzkriesený pred ňou stojí živý, so žiariacou krásou. Áno, Regina laetre – raduj sa nebies Kráľovná!

Ako pekne a láskavo sa priblížil Spasiteľ ku svojim učeníkom! Povedal im: „*Pokoj vám!*“ a pokračuje: „*Nebojte sa, ja som to!*“ Zázrak za zázrakom koná z lásky k nim a zázraky povstanú za každým jeho krokom ako kvetiny za slnečnými lúčmi. Všade pokoj, radosť a slasť ide za Ním, keď po svojom vzkriesení ukáže sa v zasľúbenej zemi.

A zmenilo sa to za tých 2000 rokov? Koľko miliónov duší a lásky získal za týchto 2000 rokov! Ó, kto je na Nebi i na Zemi, ktorého by toľké srdcia každodenne pozdravovali? Niet druhého na Nebi i na Zemi, za ktorého tak mnohé a tak veľké obety by sa obetovali. Keby sme v dnešný Veľkonočný deň mohli preletieť celý svet a boli by sme v stave pozrieť do srdc, videli by sme, že Ježiš Kristus je i dnes, ako vždy, slasťou a láskou dobrých a že práve najšľachetnejšie srdcia patria Jemu!

A v našich srdciach by sa nemala vzbudiť láska k Ježišovi Kristovi? Naším srdciam by nemali Veľkonočné zvony spievať o pokoji Kristovom, ktorý nám svet nemôže dať? Obráťte sa na slávne Srdce vzkrieseného Spasiteľa! Slúbte mu, že vydržíte pri ňom v radosti i v žiali! Odovzdajte mu svoje dietky, svoje rodiny, svoju budúcnosť, váš osud v živote i vo smrti!

Dnes sa mnoho píše a rozpráva o páľčivých otázkach, ktoré treba riešiť, ale uverte mi, že tá najpáľčivejšia pre nás je len táto: Aké stanovisko som zaujal ku Kristovi? V akom pomere som ku Kristovi? Patrím k Jeho nepriateľom alebo k Jeho priateľom?

Či nás jedného dňa očakáva vzkriesenie a do Neba vstúpenie spolu s Ním, alebo večná smrť a vstúpenie do Pekla bez Neho? Ach, aké mnohé veci považujú ľudia za vážne – a táto hlavná úloha, ktorá rozhoduje o celej večnosti, tá je im tak veľmi ľahostajná!

Tak sa ryjú v prachu zeme a v špine hriechu, až smrť nakoniec urobí koniec ich zábavke. Ty však povedz, kresťan, teraz a navždy: Ja som si už vybral pri svätom krste, a zaslúbil som to pri svätom prijímaní a sľúbim to i dnes pri svätom pozdvihovaní: „*Tebe, ó Ježišu chcem patriť s vierou, s nádejou a s láskou vo vernosti a to je dobré pre mňa*“ (Ž 72,28). Lebo v Kristu mám všetko. „*Všetko je môj Kristus.*“ (sv. Ambróz)

Článok vyšiel pôvodne v časopise Katolícke kázne, SSV Trnava 1925, pre zverejnenie na stránke christianitas.sk bol čiastočne upravený.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/vzkriesenie-a-velka-noc-kristus-radostou-dobrych-a-postrachom-zlych/>